

Sygn. akt VII W 2854/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Chełmie w VII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Ewelina Lewczuk - Zembrzycka

w obecności Protokolanta: st. sekr. sąd. Katarzyny Antoniuk

przy udziale Prokuratora: ----

oraz przedstawiciela Urzędu Celnego w L.: A. T.

po rozpoznaniu na rozprawie głównej w dniu 02 czerwca 2015 roku

sprawy **I. M.**, c. M. i O. z domu M., ur. (...) w m. R. (Ukraina),

oskarżonej o to, że:

w dniu 30.07.2014r na terenie przejścia drogowego w D. przenosiła wyroby tytoniowe w postaci papierosów różnych marek w ilości 73 paczek bez polskich znaków akcyzy, stanowiące przedmiot czynu zabronionego z art. 63 kks i 86 kks, dla których kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego wynosi 1117,00 zł, a kwota należności celnej wynosi 47,00 zł,

tj. o wykroczenie skarbowe z art. 65 § 4 kks w zw. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 4 kks w zw. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks.

I. oskarżoną **I. M.** uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej wykroczenia skarbowego wyczerpującego dyspozycję art. 65 § 4 k.k.s. w zw. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 4 k.k.s. w zw. z art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i za to, na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów skazuje ją, zaś na podstawie art. 65 § 4 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. wymierza oskarżonej karę grzywny w kwocie 1.100,00 (jeden tysiąc sto) zł;

II. na podstawie art. 49 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 30 § 6 k.k.s. w zw. z art. 30 § 1 k.k.s. w zw. z art. 29 pkt. 4 k.k.s. w zw. z art. 31 § 6 k.k.s. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych przechowywanych w magazynie depozytowym Oddziału Celnego (...) w D. pod pozycją magazynową R10- (...) i zarządza ich zniszczenie;

III. na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. M. B. kwotę 442,80 (czteryście czterdzieści dwa 80/100) tytułem wynagrodzenia za obronę wykonywaną z urzędu;

IV. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. zwalnia oskarżoną w całości z ponoszenia kosztów procesu i określa, iż wchodzące w ich skład wydatki ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt VII W 2854/15

UZASADNIENIE

W toku postępowania Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 lipca 2014r. **I. M.** podróżowała autokarem relacji N.-C. i wjechała na drogowe przejście graniczne w D.. Po kontroli granicznej i celnej, gdy czekała na zakończenie kontroli autokaru, udała się do łazienki, gdzie znalazła

porzucone papierosy różnych marek w ilości łącznie 73 paczki. I. M. zapakowała papierosy te do swojego podręcznego bagażu. Wiedząc, że kontrola jeszcze trochę potrwa, więc udała się do funkcjonariusza Urzędu Celnego, aby ją wypuścił wcześniej z przejścia. Funkcjonariusz Urzędu Celnego polecił I. M. otworzyć bagaż podręczny, w którym następnie ujawnił przenieszone papierosy bez polskich znaków skarbowych akcyzy. Wyroby te I. M. zamierzała sprzedać na bazarze w C..

Kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego, należnego za wszystkie ujawnione wyroby akcyzowe wyniosła łącznie 1117,00 zł zaś należności celnej wyniosła łącznie 47,00 zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: wyjaśnienia oskarżonej (k. 4) oraz dowody o charakterze nieosobowym w postaci: pokwitowania (k. 9), wyliczenie należności publicznoprawnych (k. 10), dokumentów (k.8), Protokołu zatrzymania rzeczy (k.11-12).

Oskarżona I. M. przesłuchiwana w toku postępowania przygotowawczego przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu (k.4). Wyjaśniła zgodnie z ustalonym w sprawie stanem faktycznym. Przyznała, że papierosy te znalazła w toalecie na przejściu granicznym w D., przenosiła je i zamierzała zbyć na bazarze w C..

Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonej, w których przyznała się ona do popełnienia zarzucanego jej czynu za wiarygodne, gdyż są one logiczne, spójne, konsekwentne, korespondują i znajdują potwierdzenie w pozostałych dowodach uznanych przez Sąd za wiarygodne. Ponadto zdaniem Sądu brak jest jakichkolwiek podstaw do kwestionowania prawdziwości i wiarygodności takich wyjaśnień oskarżonej, gdyż zostały one złożone swobodnie, dobrowolnie i świadomie przez nią. Wyjaśnienia te korespondują również z

-2-

pozostałymi dowodami uznanymi przez Sąd za wiarygodne, w szczególności z dowodami o charakterze nieosobowymi.

Sąd uznał za wiarygodne również dowody o charakterze nieosobowym zgromadzone w aktach sprawy, gdyż zostały one sporządzone przez osoby uprawnione, w formie prawem przewidzianej, a ich prawdziwość i autentyczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron w toku procesu. Dowody te znajdują ponadto potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonej.

Wobec powyższego wina oskarżonej jest niewątpliwa i została jej w pełni udowodniona.

Odnośnie czynu przypisanej oskarżonej należy stwierdzić, iż odpowiada on kwalifikacji prawnej z art. 65 § 4 k.k.s. w zw. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 4 k.k.s. w zw. z art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. Dokonując subsumcji należy dostrzec, iż czyn oskarżonej wypełnia jednocześnie znamiona dwóch wykroczeń skarbowych.

Zgodnie z art. 65 § 1 k.k.s. karze podlega ten kto nabywa, przechowuje, przewozi, przesyła lub przenosi wyroby akcyzowe stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63, art. 64 lub 74 lub pomaga w ich zbyciu albo te wyroby akcyzowe przyjmuje lub pomaga w ich ukryciu. Z kolei zgodnie z art. 65 § 4 k.k.s. jeżeli kwota podatku narażonego na uszczuplenie nie przekracza ustawowego progu, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 lub 2 podlega karze za wykroczenie skarbowe.

W świetle definicji ustawowej z art. 53 § 14 k.k.s. mała wartość jest to wartość, która w czasie popełnienia czynu zabronionego nie przekracza dwustukrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia, zaś w myśl § 6 w związku z § 3 zdanie pierwsze cytowanego artykułu ustawy próg to kwota nie przekraczająca pięciokrotności minimalnego wynagrodzenia w czasie popełnienia wykroczenia skarbowego. W oparciu o art. 53 § 4 k.k.s. minimalne wynagrodzenie jest to wynagrodzenie za pracę ustalone na podstawie ustawy z dnia 10 października 2002 roku o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. Nr 200, poz. 1679 z 2004 roku, Nr 240, poz. 2407 z późn zm). Od dnia 1 stycznia 2014 roku do dnia 31 grudnia 2014r. (a więc także w dniu 30 lipca 2014r.) minimalne wynagrodzenie za pracę wynosiło 1 680,00 złotych. Tak więc na dzień 30 lipca 2014r. „ustawowy próg” to kwota 8 400,00 zł (art. 53 § 6 k.k.s. w zw. z art. 53 § 3 k.k.s. zd. pierwsze), zaś mała wartość to 336 000,00 zł. Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego wartość

narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego wyniosła 1117,00 zł a więc jest niższa od ustawowego progu, co z kolei

-3-

oznacza, iż oskarżona dopuściła się wykroczenia skarbowego określonego w art. 65 § 4 k.k.s. w zw. z art. 65 § 1 k.k.s.

Ponadto w myśl zaś artykułu 91 § 1 k.k.s. podlega karze ten, kto nabywa, przechowuje, przewozi, przesyła lub przenosi towar stanowiący przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 86-90 § 1, lub pomaga w jego zbyciu albo ten towar przyjmuje lub pomaga w jego ukryciu. Zgodnie zaś z § 4 tego przepisu jeżeli kwota należności celnej lub wartość towaru w obrocie z zagranicą, co do którego istnieje reglamentacja pozataryfowa, nie przekracza ustawowego progu, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 lub 2 podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.

Wskazać również należy, iż na mocy art. 53 § 28 k.k.s. narażenie na uszczuplenie jest to spowodowanie konkretnego niebezpieczeństwa takiego uszczuplenia, a to oznacza, że zaistnienie uszczerbku finansowego jest wysoce prawdopodobne, choć nie musi nastąpić.

Poczynione przez Sąd ustalenia faktyczne bezspornie wskazują, iż oskarżona w dniu 30 lipca 2014 roku na terenie drogowego przejścia granicznego w D. przenosiła, znalezione w toalecie, wyroby tytoniowe w postaci 73 paczek papierosów różnych marek, bez polskich znaków skarbowych akcyzy stanowiące przedmiot czynu zabronionego z art. 63 k.k.s. i 86 k.k.s. przez co narażiła Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w wysokości 1117,00 oraz należności celnej w wysokości 47,00 zł.

Wyroby te nie były przy tym oznaczone polskimi znakami skarbowymi akcyzy, a więc stanowiły przedmiot czynu zabronionego z art. 63 k.k.s. Rodzaj tych papierosów, ich zagraniczne pochodzenie, przy równoczesnym braku oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy jednoznacznie wskazuje, iż zostały one wprowadzone na polski obszar celny wbrew przepisom ustawy, z naruszeniem przepisu art. 63 k.k.s.- tzn. nie został uiszczony od tych towarów podatek akcyzowy, a towary te nie są oznaczone polskimi znakami skarbowymi akcyzy (art. 5 ustawy z dnia 06 grudnia 2008r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2009r. Nr 3, poz. 11 z późn zm.).

Równocześnie przedmioty te stanowiły przedmiot czynu zabronionego z art. 86 k.k.s. Zostały one bowiem sprowadzone z zagranicy bez dopełnienia obowiązku celnego.

Wskazane wykroczenia skarbowe w ocenie Sądu pozostają w tzw. kumulatywnej kwalifikacji prawnej – zachodzi niepomijalny zbieg przepisów ustawy. Zachowanie oskarżonej było bowiem wymierzone przeciwko różnym dobrom fiskalnym - podatkowym (art. 65 § 4 k.k.s.) oraz celnym (art. 91 § 4 k.k.s.). Zachodziła przy tym jedność czasu i miejsca w karalnym zachowaniu I.M.. Zgodnie zaś z art. 7 § 1 k.k.s. jeżeli ten sam czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch lub więcej przepisach kodeksu, przypisuje się

-4-

tylko jedno przestępstwo skarbowe lub tylko jedno wykroczenie skarbowe na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów.

Mając powyższe ustalenia na uwadze Sąd Rejonowy uznał, że oskarżona popełniła przypisane jej wykroczenia skarbowe z winy umyślnej, w zamiarze bezpośrednim. Oskarżona wiedziała, iż zachowanie, którego chce się dopuścić jest zabronione (jest to wiedza powszechnie znana), lecz mimo to chciała takiego czynu dokonać i ostatecznie takiego czynu się dopuściła. I. M. w chwili czynu była osobą pełnoletnią, zdrową psychicznie, znajdowała się w normalnej sytuacji decyzyjnej.

Przystępując do wymiaru kary i innych rozstrzygnięć w sprawie Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Czyn przypisany oskarżonej cechuje się znacznym stopniem społecznej szkodliwości o czym świadczy waga naruszonych przez nią obowiązków, fakt skierowania zamachu przeciwko różnym dobrom chronionym na gruncie k.k.s., działanie w zamiarze bezpośrednim. Przy wymiarze kary Sąd miał na względzie również ilość przenoszonych papierosów – było to łącznie 73 paczki, a także wysokość należności publicznoprawnych uszczuplonych i narażonych na uszczuplenie przez czyn oskarżonej - łącznie wyniosły one ponad 1150 zł. Równocześnie wymierzając karę oskarżonej Sad miał na uwadze także stosunki majątkowe i rodzinne oskarżonej oraz jej ewentualne dochody i możliwości zarobkowe. Sąd uwzględnił w szczególności to, iż oskarżona uzyskuje aktualnie niewielki dochód z tytułu renty, jest wdową, posiada wykształcenie średnie. Nie posiada nikogo na utrzymaniu. Okolicznością łagodzącą było przyznanie się do winy oskarżonej oraz niekaralność w czasie popełnienia czynu (k.23). Ustalając wysokość kary grzywny Sąd brał pod uwagę również to, iż czyn oskarżonej stanowił paserstwo akcyzowe i celne, a więc dotyczył przedmiotów stanowiących uprzednio przedmiot czynów zabronionych z art. 63 i 86 k.k.s..

Wszystkie te okoliczności stanęły u podstaw wymierzenia oskarżonej kary grzywny w wysokości 1100,00 zł. Zdaniem Sądu kara ta jest współmierna do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez nią czynu, uwzględnia przy tym cele kar w zakresie społecznego oddziaływania oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec oskarżonej.

Orzekając przepadek dowodów rzeczowych w postaci papierosów Sąd oparł się na treści art. 30 § 6 k.k.s. w zw. 30 § 1 k.k.s. w zw. z art. 29 pkt 4 k.k.s. w zw. z art. 31 § 6 k.k.s, które mocą art. 49 § 1 i 3 kks stosuje się również co do wykroczeń skarbowych.

Sad na podstawie art. 31 § 6 k.k.s. zarządził zniszczenie przedmiotowych papierosów, co do których orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa.

-5-

Rozstrzygnięcie w przedmiocie wysokości wynagrodzenia dla obrońcy z urzędu uzasadnia treść § 14 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163 poz. 1348 z późn. zm.).

Rozstrzygnięcie o kosztach sądowych uzasadnia art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. Sąd uznał, iż aktualna sytuacja majątkowa oskarżonej uzasadnia przyjęcie, iż uiszczenie przez nią również kosztów sądowych, byłoby zbyt uciążliwe w szczególności przy uwzględnieniu obciążenia finansowego wynikającego z przedmiotowego wyroku w postaci orzeczonej kary grzywny. Dlatego też Sąd zwolnił oskarżoną od kosztów sądowych, z których wydatkami postępowania obciążył Skarb Państwa. Mając powyższe na uwadze i na podstawie powołanych przepisów Sąd Rejonowy orzekł jak w wyroku.